

Muke po babice

Denes sem pak morala doma ostati sama z babicu. Kulike se v zadnje vrijeme družime, ispale bu da sme si najboljše prijateljice. Jaj, ž nju nigdar nemreš imeti mira. Stalne neke zanovijeta i spitava. Točne je kak male dijete. Najte si misliti da preuveličavam, ne znate vi kak je ž nju biti. Stalne nekakva bedasta pitanja spitava. Evo, prošlu sobotu me je pitala da zake sosed nije išel v šumu kad su mu sin i sneha bili doma. „Pa ne znam babica, odi pa ga pitaj!“ „No dobre deklica, koj se odma srdiš.“ I tak saki dan. Same čez oblok luče i gledi do kam ide i do koj dela. Al dobre, glečte, bar nam ne trebaju nadzorne kamere. Kolike je same to pak skupe, a ja se, no, tu jadam. Je, jadam se jer ona ne gledi same koj sosedi delaju, a ne, ne. Ona i nas prati po cele hiže. Ak prejdem v dvorišče, mora i ona iti, kakti, ide si vrteka male pogledati. Ma moš' mislit'! Pak nisam ja vrtek kad vu me stalne luče. Onda kreneju pak neka bedasta pitanja da zake ove delam, zake one i tak se z ponova. Čovek bi rekel pa koj, bar ti nije dosadne. I nije, bormeč nije.

Otec i mati prešli su k vujcu po neke deske, tak da sam ostala sama pri hiži z babicu. Pak me presi da je natočim „kak se one zove koj te kole?“ Hjoj, navlijekla se na tu koka-kolu v zadnje vrijeme da litru na dan popije. Jemput je tak vujec donesel male orehovca v flaše od koka-kole, i normalne, koj je babica mogla znati. Lepe si nategnula z flaše i pije ona, pije. Nije ni skužila koj to je. Tek pokle je vidla da ju male neke zanaša i da teške stoji na noga. Brat i ja sme vmirali od smeha. Babica je tu nuoč spala kak klada. V jutre sme čak imeli male mira da si kavu popijeme, jer inače se ona uvek mora zbuditi prije nas i su kavu spiti. No dobre, idem babice natočiti „koj te kole“, da ne ispale da sem škrti i da se sama oču spiti. Same da najdem njezin peharček. Je, ona ima poseben peharček, onaj od senfa, z kojega pije. To vam je, znate, jake popularne pri staremi ljudi. Kak bi to bile da ona nije v trendu. Našla sam ga v frižideru. Koj je tam delal, ne znam. Niti me zanima. Moje je same da je natočim kolu, a njezine da postavlja bedasta pitanja.

Prešla sam v dvorišče. Išla sam male glet kak mi napreduju maćuhice. Sama sam ih pusadila. Dobro, babica je male pomogla. Ona stvarne pune toga zna. Pokazala mi je kakva zemla im najbolše paše i kulike put se na dan moraju zalijevati. Navčila me je pune stvari koje me ni jedna knjiga ne bi tak navčila. I ne same o vrtu. Zнала mi je pripovedati kak su oni negdar živeli. Kak je saka hiža imela svoj melin. Saki dan melin bi vrtel svoje dva kamene i z njega bi išla mela, bela kak sneg. Kuosci bi brže kosili, snehe brže žele i se bi nesle v melin. A kad bi čez sele zadišal kruh i pogača... Si bi se mam pospravili z polja dimo. „A sad ti, dete drago, vidiš tu vu našem vrteku - leži jeden kamen z toga melina. Viš, ovaj okrugli, z rupu v sredine.“ Zagledela sem se v rože. Taj kamen sad je bil teglin za naše jaglace.

Kad sem vidla taj teglin, ili kamen z melina, neke me je v srčeku zbolele. Negdar su bila druga vremena, ljudi su drugač živeli. Više su se družili, saki je o sakomu se znal. Si su skupa išli na polje, popevali su vesele pesme i niš im nije falele. Nisu se jдали. A nam; nam se smijeta. Če nas nešče krive pogleda, mam dižeme hajku. Praf za praf, razmem babicu. Razmem zake stalne luče čez oblok, zake postavla bedasta pitanja i zake se rane budi. Negdar se ni znale za posel od duoma. Negda si se ti moral zbuditi v ranu zorju da bi prije sounca išel na polje ili krave pasti. To je nje se ostale v navike. Ona nije z našega vremena. Kad male bolše pogledam, da mene sad hitite v njezine vreme, a ma ne bi znala koj da delam. Same bi spitavala „Koj to je? A zake je to tak? No, koj sad z tijem?“ Pak bi ljudi mislili da sem nora. Zate, ak vaši dedeki i babice kažeju iste simptome kak i moja babica, najte im zamijerjati. Prebrže se je svet razvil i oni jadni to nijesu mogli pupratiti. Rajši ih pustite na miru nek živiju v svojem svetu. Do zna? Morti bume i mi jednuga dana takvi pak buju se i na nas naši vnuki jдали jer: „Babica je pak hitila koj je jela za froštukel na instagram i označila me.“ One koj nam se denes čini normalne, više ne bu jer kak ste i sami već mogli zaključiti, vremena se mijenjaju...